

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 ft — kr.
Fél évre . . . 3 „ „
Három hónapra . . . 1 „ 50 „
Egy hónapra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádasy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
széktülszélére vonatkozó felszólalások
intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előzetesek elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
desben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér). Böhm Manó (fő-utca) papír- és könyvkereskedéseik.

Polgári iskola.

Harmadik közlemény.)

Innen-onnan egy éve, hogy e lapok hasábjain fönti cím alatt egy cikk jelent meg, nem sokára reá pedig az iskolaszék a következő határozatot hozta:

„Pécs szab. kir. város községi iskolaszékének 1890. évi december hó 30-án tartott üléséből fölvetett jegyzőkönyvnek kivonata. Szieberth Nándor iskolaszéki tag úr, hivatkozva arra, hogy a gimnázium a szükséges párhuzamos osztályokkal nem látván el a zirczi szerzet részéről, máris sok pécsi fiu esik el a gimnáziumba járástól s az azelőtt Pécs városát oly szívesen fölkereső vidéki tanulók mindinkább kevesebbednek és más város intézetei látogatására kényszerülnek, a minek következtében a pécsi lakosság elég nagy része nevezetes jövedelmi forrástól fosztatik meg; továbbá ecsetelve azon körülményt, hogy a kir. főreáltanoda is már igen népes s így ha a kir. táblánál alkalmazottak gyermekei is a jövő évben megérkeznek s a megyei árvaház életbe lép, előre látható az, hogy a középiskolák az igényeknek — befogadási képesség tekintetében — még kevésbé felelhetnek meg, a máris igen érezhető baj még inkább rosszabbodik, úgy másrészt fölemlítve azt, hogy alapos a remény, miként itt az ipar és kereskedelmi kamara buzgólkodása folytán nem sokára állami ipartanoda állittatik föl, mely iskolába való fölvetelre a középiskolai 4 osztálynak befejezése, avagy a polgári iskola bevégezése kívántatik meg, — indítványozza, hogy az itt szerinte csakugyan égető szükségét ké-

pező polgári iskola mielőbbi fölállítása érdekében a tárgyalások kezdessenek meg, Ezen indítvány véleményadás végett kiadatik az 1888. évi 55/159. számú iskolaszéki határozattal a polgári leányiskola végleges szervezése érdekében javaslatlételre kiküldött bizottságnak, kiegészítve a középiskolai igazgató urakkal.“

Majd egy éve és semmi sem történt, már pedig egy év alatt a polgári iskolát föl is lehetett volna állítani s az első osztályban már folyna az oktatás. Ezen mulasztás pedig a városból legkevesebb 15 ezer forintot vitt el. Túlzónak fogják e számot mondani, pedig ez csak látszatra az. Azon vidéki tanulók száma, kik a középiskolában föl nem vétethettek, 60 volt, ezek mindegyike legkevesebb havi 25 frt, évi 250 frtot elkölt, tehát kijön az első látszatra nagyon tetsző szám. Már pedig ha a nagyon is megterhelt városi közönségnek helyzete figyelembe vétetik, nem volna szabad megengedni, hogy innét csak egy forint is elvitessék. Nagyon helyesen írta a múlt számok egyikében az ezen tárgyban megjelent első vezércikk írója: „Nincs az a hivatal, az a tisztviselő, az a közgazdasági foglalkozás, melyet Pécs városa behozni, kebelében meghonosítani ne törekednék.“ De ezzel arányban nem igyekeznek oda is hatni, hogy az ezekkel ide jövő közönség gyermekeinek középiskolai kiképzése is lehetségessé váljék; a vidékieket pedig majdnem elüzi, holott más kisebb városok mindent elkövetnek, hogy középiskolát állithassanak. Ott van Keszthely, ez a kis város, mely főgimnázium mellett egy polgári iskolát tart fön; ott Szegszárd,

mely főgimnáziumot akar fölállítani és az ezzel vetélkedő Bonyhád, mely az algimnáziumát főgimnáziummá akarja kiegészíteni. Tehát csak Pécs maradna vissza?

Miért ez elmaradás, illetve megállapodás? Az intéző körök úgy fogják föl, hogy ily iskolák a proletárizmus előmozdítói. Nagyon csalódnak, kik azt hiszik, hogy ily jelszavakkal a proletárizmust megállítják. Látjuk és tapasztaljuk, hogy azon szülők, kik gyermekeiket Pécssett a középiskolába elhelyezni nem képesek, a proletárizmussal argumentálók kedvéért nem viszik haza a lábszij vagy asztalos-pad mellé, hanem viszik más városba. Nagyon helyesen teszik, mert egy szülőtől sem lehet megtagadni azt a jogot, hogy gyermekét ne képeztesse. Látjuk, hogy azért nem lesz mindannyi ügyvéd, orvos és professor, hanem adják — ha 4 középiskolát végzett — iparra és kereskedésre. De a jobb módú szülő nem elégszik ám meg, de nem is szabad megelégednie, hogy gyermeke hat népiskolát végezzen, hanem igenis végezzen 4 középiskolát és akkor menjen az ipar és kereskedői pályára. Ilyenekből vállanak a művelt polgárok. Elmulottak már az idők, midőn elég volt, ha egy iparos négy normális iskolát végzett és átvette atyja jó üzletét; a mai korszellem többet követel, ez elől holmiféle proletárizmus jelszavakkal kitérni nem lehet.

Sőt ma már megkivántatik és kívánatos is volna az, hogy a néptanítói pályára lépők is polgári iskolát végezzenek. De hát hol végezzék, midőn erre itt alkalom nincs?

Az intéző körök még azt a 4—5 ezer

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

De profundis....

Temetésre érkeztem asszonyom. A legjobb, a legkedvesebb barátom temetésére. Olvassa el, mit irnak róla az ujságok.

Meglötte magát. Nagyon szerették és nagyon okos ember volt. Olyan okos, hogy mikor egyszer fölvetette magának a kérdést: miért? — nem habozott úgy megfelelni rá, hogy többet nem kérdezi. Nagyon okos volt.

És én, asszonyom, a ki sokszor könnyen veszem az életet — mert hiába, mámorral élünk — ebben a kicsi kis esetben, a mi nem is eset, csak apró fekete pornak apró fehér felhővé változtatása, akár valami békejelző fehér kendő, úgy száll ki a csőből a gömbölyű füst, — most megláttam a nagy fekete fát, a mi rajta van a kerek világon: önök miatt, asszonyom.

Ne haragudjék s ne vonja össze keskeny vágásu szeméi fölött azt a csodaívet. Tudom,

hogy itt, e helyütt édes szerelmi dal, szárnyát magasan verdeső óda, rejtelmes, titkos ballada van hivatva önköről szólani s méltán rosz néven veheti tőlem, hogy, a ki fogadkozék csillámos tükröt mutatni, a melyről mosolyogva szökkenik a napsugár — óh! sirtak is már a nagy világosságtól — most bevonom fekete, tompító fátyollal s azt mondom: a napokban egy fiatal ember — ifju, előkelő, szép, okos — lötte meg magát önök miatt, asszonyom!

Ne haragudjék. Igazán nem tudok most másként. Lássá az asztalomon — fölötte a Veronika kendője függ s mellette a milói Venus terjeszti ki törött karjait — mosolygó, bohó fejek, sok ostoba dolgok között egy kis ezüst tok van, meg valami apró meggy-magokat szóró elefántesont nyelű, szépen ezizellirozott esőví játék-szer és egyszerű, fehér papíron sárgás, lemezes por. Az ezüst tokot — cyankali van benne, de már elromlott — diákkoromban esentem a fizikai laboratóriumban; a meggy-magszórót egy nagy úr lim-lomjának a licitációján vettem; a sárpás port — hydr. corr. — ez a hat gramm épen tizenkét embernek elég — ma. Várom, mikor suhan el a homlokom előtt a semmi, meg-

ütven puha szárnyával. Ha hiv, — s pedig de hina — megyek. A másik már elment.

Mondjam a történetét? Nem tudom. Azaz hogy — dehogyan nem tudom. Ki is ne tudná? Láta egyszer — szomorú, sejtelmes óra volt és sötétség feküdt mindenben, a legsötétebb pedig benne, nehéz, ólmos sötétség — látta, hogy im nincs maradás idele. Fönn mi van — nem tudni; azonban erősen reménylendő, hogy egészen nyirokká válik az ember a föld kebelében. És így, elgondolva, hogy a jelen a legrosszabb rosz — mert a múlt csak volt az, a jövődőt pedig csak nyomasztó sejtelmeként éreztük — nyugodtan elvégezte a dolgait, rágyújtott egy finom cigarettére, a minek kéklő füstjébe bámulván, kissé zavarosan rá gondolt arra, a ki tette, hogy a jelen a legrosszabb rosz — és esendesen lefekvék pihenni valami illatos ménta árnyába. A lövést hallották vagy nem hallották.

Asszonyom, az a seb, a mit az Úr ütött mi rajtunk, kiszedvén Ádám egy bordáját, hogy megformálja belőle az önök drágalátos szülőanyját: Évát, az folyton fájó, vérező. S hogy önök feje körül a glória vesztő lidérc: tudjuk — futunk azonban feléje. Olyik fölbukik az út ele-

forintot latolgtatják, melybe a polgári iskola kerül. Ez megtérül részint a tanpénzen, de Pécs városa e célra államsegélyt is kérhet és fog is kapni — mert eddig abban nem részesül — már pedig ezt más városok is igénybe veszik. Csak kérni kell, de eddig e tekintetben kísérlet nem is tétetett. Hiszszük, hogy a városi iskolaszék főntebb határozata értelmében eljár és a jövő iskolai évben megnyílik a polgári fiúiskola, mely a középiskolai hiányt pótolja.

HIREK.

— **(Az idei első jogász-tánczes-tély-)** Szombaton este folyt le a helybeli jogakadémia ifjúsága által rendezett első jogász-tánczes-tély, mely oly fényesen sikerült, hogy méltán jogászbálnak is beillett volna. A „Hattyu“ táncztermét igen elegánsan és izlésesen könnyű világoskék és fehér draperiával és zöld növényekkel díszítették. A tribünön a Farkas—Jónás cigányzenekar esti 9 órától reggelig ugyszólván szakadatlanul játszott. Az első négyest két kolónban 52 pár járta. Az ebben részt vett fiatal hölgyek közül a következőket jegyezte föl tudósítónk: Angster Aranka, Bedő Ilka, Beierlein Ilona, (Hosszu Hetény.) Beretvás Ilona, Cseresnyés Etelka és Rózsika, Driesz Mariska, (Pécsvárad.) Duka Paula, Eizner nővérek, Fekete Etelka, Hinka Ilona, Höfler Paula, Horváth Etelka, (Pécsvárad.) Jeszenszky Margit, Maléter Ernesztina, Maróssy Mariska, (Helesfa.) Martinetz Karola, Mestrics Ilona, Mühlherr Erzsike, Mutschenbacher Irén, Negy Izabella, Pfeffer Ilona, Petrás Jolán, Radochay Irma, Reif Olga, Rihmer Valéria, Rihmer Ada és Ilona, Sável Kornus, Simon Vilma és Mariska, (Szegzárd.) Schmidler Friderika, Schirmer Adél, Suha Stefánia, Thalgy Olga, Tihay Berta, (Német-Bóly.) Vary Piroška, Weidinger Ika, Weidinger Sárolda, Zelesny Emilia, Zsabokrszky Ilona és Zsolnay Erzsike, A négyes után a fiatalság egész szünóraig majdnem szakadatlanul tánczolt, s a fiatal szépnemnek alig volt alkalma pihenni. A souper eszardás majdnem két óra hosszáig tartott. Hogy mily jókedv és fesztelenség uralkodott az estélyen, azt legjobban bizonyítja az, hogy a reggeli 4 órakor rendezett harmadik négyest is még 32 pár tánczolta. Az anyagi haszon — értesülésünk szerint — szép eredményt mutat. A tiszta jövedelem a jogakadémia olvasókörre javára fordítatik.

— **(A posta köréből.)** A pécsi posta-és távirtdigazgató a múlt hó elején megnyílt kezelőtisztai tanfolyam hallgatóit hétfőn osztotta be a gyakorlati munkák elsajátítása céljából a helybeli posta-és távirtdahivatalok különböző rezortjaiba. A tanfolyam hallgatói közt van 3 férfi és 13 nő.

— **(Hivatalvizsgálatok.)** A pécsi kir. ítélőtábla elnöke: Blaskovics Iván a múlt

héten Selz József elnöki titkárral a szegzárdi kir. törvényszéket vizsgálta meg. Csütörtökön a szegzárdi törvényszék elnöke tiszteletére ebédet adott. Pénteken dében a szegzárdi ügyvédi kar tiszteletgett a kir. tábla elnökénél. Szombaton Simonsits Béla alispánnal volt ebéd, ki tiszteletére nagyobb társaságot hívott meg és este fényes banketre gyűltek össze a nagy vendéglőben, melyet a táblai elnök tiszteletére a szegzárdi kir. törvényszék rendezett. A kir. táblai elnök igen kellemes benyomással távozott Szegzárdról, melyről több tekintetben igen dícsérőleg nyilatkozott. — Sável Kálmán, a pécsi kir. törvényszék elnöke a múlt héten szintén hivatalvizsgálaton volt, ezúttal a mohácsi járásbírósg fölött tartva szemlét, melyet múlt kedden kezdve meg négy napon át folytatott.

— **(A szá- és körömfájás városunkban)** még egyre terjed. Eddigélé 48 esetet jelentettek be a rendőrségnek.

— **(Holdfogyatkozás.)** A novemberi kalendárium közlésekor megemlítettük, hogy e hónapban az égboltozatnak az az érdekessége lesz, hogy teljes holdfogyatkozás látványosságában részesíti a föld lakóit. A látványosság a vasárnap éjjel mulatóknak jutott, mert éjjel fél tizenkettő után kezdette a föld a holdra vetni árnyékát s aztán mindjobban elfődvé fél kettőkor sötétítette be teljesen az árnyék a holdat, melynek csak a szélén ragyogott egy hajszálnyi kör-fény. Ez a sötétség másfél óraig tartott, közben felhők is borították az eget; de mire a fogyatkozás is fogyóban volt, ismét látható lett a hold a félsötét pofájával, mely három óra után megint teljes fényességben világított.

— **(Halálozás.)** Bäuffay Simon kir. tanácsos, kir. közjegyző neje, született Berényi Ágosta grófnő vasárnap este elhunyt életének 75-ik évében. Kiváló műveltségű, főnkölt gondolkodású nő s a szegények nagy jótévedője száll vele sirba. Jótékonyágát a föltűnés kerülésével gyakorolta, előkelő izléssel válogatva meg a módot és alkalmat, melylyel a szűkölködőkön segítsen; s bár főuri család sarja volt, épp az volt erénye, hogy nem e származásába helyezte előkelőségét, hanem lelke nemességébe. Nőül is nem születéséhez hasonló rangu magúshoz ment, hanem a polgári származású — akkor még — ügyvédhez, kinek szintén polgári rokonságával mindig a legjobb viszonyban élt. Temetése nagy fényvel és közrészvét mellett tegnap — kedden — délután 3 órakor ment végbe. A „Pécsi Dá-lárda“ a volt elnöke iránt részvétét kifejezendő a koporsó beszentelésekor gyászdalát énekelt.

— **(Lesz Katalin-vásár.)** A jövő hét elejére esik a Katalin-heti országos vásár, mely-

nek megtartása fölül ezideig kétségben voltunk az állatok közt kiütött járvány miatt. A rendőrkapitány azonban közhirre teszi, hogy bár a szarvasmarha, juh, kecske és sertés a vásárra nem hajtható, a vásár egyéb részeiben megtartatik, a marhavásárt pedig bizonytalan időre elhalasztják.

— **(Betörés egy trafikos boltba.)** A törvényszéki épület mellett levő szivaros boltba szombaton éjjel vakmerő módon tört be néhány tolvaj. A külő álló kis épület padlására mentek föl a betörők s onnét egy fejszével s egy balta segítségével beütötték a bolt helyiség menyezetét s úgy ereszkedtek le a boltba. Itt a nyitva levő fiókból a körülbelül 300 frtnyi készpénzt magukhoz vették, míg az ékszer és dohanyáru-készletet ott hagyták, s a merre jöttek, megint visszamentek. A tetteseknek — mint a hogy minden jel arra is mutat — az irgalmasok házához tartozó szolgálónak kellett lenniök, kik jól ismerték a helyet, s tudták azt, hogy az üzlet tulajdonosa, Nagy Ferencz, ki rendszeren a bolt helyiségben hált, ez alkalommal a lakásán aludt. A rendőrség négy szolgát be is fogott, ezek ellen most folyik a vizsgálat.

— **(Herczenberger táncziskolája)** múlt hétfőn és kedden nyílt meg két külön tanfolyammal, melyek mindegyikében szép számmal vesz részt a tánczmeisternek parkettjére vágyó ifjúság.

— **(A Szepessy-szobor.)** Gyorsabban emelkedett föl Szepessy püspök az élő, a nagy embereket megillető erkölcsi piedesztálra, mint a mennyi idő kell ahhoz, hogy emlékének ércszoborra fölemeltesék a köoszlopra. Ha ő is ily nehezen osztogatta volna jótévedményeit, mint a mily nehezen kerül össze a kegyeletes emlékére emelendő szoborra szükséges csekély pénzösszeg, úgy Pécs városában aligha virágoznának az általa létesített intézmények. Hét ezer forint úgy ahogy összegyűjt már, a „hálas“ város azonban még mindig késik a körülbelül 10 ezer forintba kerülő szoborra a még hiányzó összeget megadni. Kiss György ez a jó művészi hírnévre szert tett baranyai fiú, megyéje s annak szék-városa iránt táplált szeretetből s lelkesedésből a fönt kitett összegért hajlandó megkésztíteni a szobrot — haszon nélkül. Készített már két vázlatot is. az egyik mellszobor alakjában mutatja be a jótékony főpapot, a másik — az újabb — álló alakban a jótékonyág föltűntetésével örökíteni meg néhai mágnás püspökünket. A helyi művészi szakértők (!) az elsőt siremlékszerűnek találták, az utóbbit az állás hibás volta miatt kifogásolták. Nos hát mind a két vélemény fölött lehetne nagyon sokat és alaposan vitatkozni; hanem Kiss György eléje vág e vitának azzal, hogy készséggel készít még egy vázlatot, mely talán jobban meg fogja nyerni a mi műértőink tetszését. Vasárnap a művész épp ez ügyben járt Pécsen s értekezett a város polgármesterével, ki biztosította őt, hogy a szobrot vele készítették el, s hogy a város nemsokára meg fogja szá-

jén s jó, ha nyakát szegi: nem kinlódik soká és ménta mindenütt van, a mi illatos, mézes könyeket sir; olyik lélegzetvesztve, kopogva lük-tető halántékkal, elfoguló tudóval fut utána — s ha ezer közül egy eléri a kékes lángot, akkor látja, hogy sivar rohanása után csak csalóka pára, a mi részére jutott.

Igazán, nagyon szomorú vagyok. Tudom nehéz voltát a keresztnek s tudom, hogy örökkön tartó. Kivánatos jutalom önök asszonyom és déli-báb, a mi előbb-utóbb megöl. Imhol egy, a ki utolsó áldozat.

Minden elmaradt jó és minden elkövetett rossz az asszonyokért történt — ilyen mondta valami okos ember. („Nem igaz“ mondja Brantome, azaz hogy Navarrai Margit.) De bizony úgy van és igaz Monsieur l'Abbé, Madame la Reine. A nők miatt fedezték föl a syrusi bibort; a nő volt oka a háborúknak, elkezdve attól az elsőtől, mikor a hullott mammoth körül fütykös-sel harcoltak, egész a legújabbig, hogy a két első nép dühöngött egymás ellen; a nő öli meg a társadalmat, lassu mérgével a pusztulásnak. Oh! bizony az Úr, hogy ne legyen a férfi olyan

mint Ő, mellé teremtette az asszonyt, kívánatosá tevén szép magát — és megbomlunk és azt teszszük, a mit szeszélyes fejecskeje pillanatnyi heve rendel. Nagy Sándor egy tánczosnőért gyújtotta föl Palmyrát. Hányan tennők meg — csak épen hogy Palmyránk nincs; és ha nincs — no hát akkor úgy cselekszik az ember, mint az, a ki most már örökre hallgat, — az utolsó cigarettének, a mit „akkor“ félig szívott, a hamva még érintetlen a majolikatányéron, — a ki csöndes lakója szűk házának: elköltözik a semmibe. Egy asszonyért.

Az amazonoknál, tudja annál az asszony-népnél, a mely Herodot szerint a skythákon, a mi őseinken túl lakott, — nem vagyok zsidó, ámbár így beszélek — hát ott a leánynak nem volt szabad addig férfit ismernie, míg két ellenség fejt haza nem hozta. Nem borzad gyöngéd idegzete, asszonyom? S nem gondolja, hogy most már hála az égnek nincs úgy? Lássá téved. Most is csak úgy, óh, sokkal úgyabban ölnek; mert azok legalább az ellenségüket pusztították, önök pedig a barátaikat. Avagy talán ellenség volt az a fiatal ember, a kinek soha meg nem ránduló agya olyan forrón lükttetett — akkor?

Az ő sorsa azonban nem tanulság nekünk. Bolondok vagyunk mind, a kik a semmiért odaadjuk a mindent. Annyira, asszonyom, hogy például magának ma van a nevenapja (a mi bizony nem nagy dolog) és csak egész röviden kellene mondania — tudja, úgy kissé visszafordítva felém a fejét — hogy menjek az után: (a mi bizony nem kicsi dolog) és én udvariasan azonnal megkérdeném, melyiket tartja legarravalóbbnak, a meggy-magszórót vagy talán azt a sárgás port, a miből az a hat gramm épen tizenkét embernek elegendő?... Avval hazajönék — s három nap múlva, mikor mások is meg maga is jól kisorsították magokat valami otromba viaszbrázatot esókolgatván közbe — átkopogtatnék a h h o z. Reményilem addig nem jön oda más s így mel-léje tennének — s jelenteném: Én is.

Mert egy az Isten: a szerelem és az Asszony az ő prófétája.

Úgy vagyon.

Sz—sz.

vazni a még hiányzó összeget s így talán a millenium ünnepére — négy év múlva — Pécs egyik nagygyűlési tevéjének szobrát mi is leleplezhetjük, mint fogják ezt tenni más, nálunk sokkal kisebb városok, a maguk nevezetes emlékü embeireink az elkészítendő szobrával.

— (A leányok és a korcsolyázás.)

A közoktatásügyi miniszter megismételte múlt évi rendeletét a korcsolyázás érdekében. A rendelet hangsúlyozza, hogy minden tanítóképző intézetben és minden felsőbb leányiskolában legyen e télen is mesterséges jégpálya, melyen a leányok a korcsolyázás testedző sportját kellő föltügyelet mellett gyakorolhatják.

— (Kiss György legújabb szobra.)

Tegyük mindjárt hozzá, hogy a legjobb szobor. A mi megyénk szülöttje, ki csak nemrég tért vissza Berlinből Budapestre, most fejezte be egy monumentális szobrot, mely már az érzébeöntés stádiuma előtt áll. A szobrot Pozsega város rendelte meg egykori fölszabadító hősenek, Fra Luka Imbrisimovics, pozsegai ferenczrendi szerzetes emlékére. Pozsega városát 1672-ben a török uralta, s a pogány igát lerázandó 1682-ben a nép fölkelte a törökök ellen. Fra Luka, ki Pozsegában született, szülőtölgje fölszabadításának eszméjétől lelkesítette szintén fegyvert ragadott s élére állt a polgárságból s a népből alakult önkéntes csapatnak. A török ellen vívott harcban 1685-ben elfogták Fra Lukát a törökök s csak nagy váltságdíj mellett boesátották szabadon. A lelkes barát újra fegyvert fogott s 1685-ben a Kraljeva-Velika mellett vívott csatában megverte önkénteseivel a török csapatokat. A török hadsereg azonban négy év múlva újra elfoglalta a várost, mely minden segély nélkül önmagára volt utalva. Ekkor 1689. márczius 12-én Fra Luka ismét összeszedte a város minden fegyverfogható népét — férfit és nőt egyaránt és ez a sereg az ő lelkes vezérlete alatt teljesen megtörte a városban és környéken a török uralmat úgy, hogy a pogány csapatoknak csúfosan kelle visszavonulniok. Pozsega ezóta szabad a töröktől, s e győzelmi öröm emlékét a hálás utódok maig is nagy ünnepélyességgel ülik meg. Lipót császár is kiténtette Fra Lukát dicséret okmányban, melyben a „Sokol“ (solyom) megtisztelő czimet adta a bátor és vitéz szerzetesnek; a pozsegai nép pedig azt a hegyet, a hol a leghevesebb harcot vívta Fra Luka, „solyomhegy“nek nevezte el. Fra Luka, ki 1698-ban halt meg, a pozsegai ferenczrendiek kolostorának kriptájában fekszik. Pozsega város most szobrot emel e derék fölszabadítójának. Kiss György a hős kapuczinust mint az erő és elszánt bátorság megtestesítését ábrázolta mesterileg kivitt szobormintájában, melynek fényképét volt alkalmunk látni. A markans vonásokkal megalakított alak hüvelybe készül dogni az izmos kézbe való hatalmas kardot, de e mellett a rendkívül jól karakterizált arc, a szűr szemek azt jelzik, hogy az ellenség második rohanására is készen van ez a rettenhetetlen hős s nem teszi végleg nyugalomba az őt aczélat. Lába alatt az eltört félholdas lófark görnyed. Az alak minden részecskéje a leg gondosabb detailirozást dicséri. A fej, a mesterien alkotott durva szőr-csuhá alól is kiemelkedő csontos, erős test, a félhajlott kámzsa-ujjból kiemelkedő izmos jobb kar és kéz, mely a kardot markolja, a derekkötő s az abba bedugott kereszties olvasó, mely a kardszíjjal oly festőiesen párosodik — mind mind remeke a plasztika művészetének. Fővárosi előkelő műtélők is úgy nyilatkoznak, hogy Fra Luka szobra a legsikerültebb alkotása Kiss Györgynek, s ezért sajnálják is, hogy az idő előrehaladottsága miatt már nem állitható ki a gipszöntvény a budapesti ősi műtárlaton, a hol ez a szobor lenne egyike a legkimagaslóbb plasztikai műveknek. Megemlítjük még e helyen, hogy a szobor talapzatát szintén idevaló czég, a Piacsek Károly kőfaragó műhelye készíti.

— (Táncmulatságok a vidéken.)

E hó 21-én a baranyasellyei ifjuság tombolával egybekötött táncvigalmat rendez, melynek védnöke gróf Draskovich Iván né szül. Erdődy Julia grófnő lesz. A tiszta jövedelmet a sellyei és sztarai szegény gyermekek fölrubázására fordítják. — Siklóson a nov. 7-én tartott táncestély anyagilag nem a legjobban, de kedélyesség dolgában annál jobban sikerült. Annyi volt a tánczos, hogy egy-egy tánczosnő mellé kelletténél is több tánczos jutott.

— (A difteritisz Harasztiban.) E borzasztó járvány már négy hete szedi áldozat

taít Villány környékén, de különösen Harasztiban, a hol nemcsak gyermekeket, hanem fölnőtteket, idősebb nőket és férfiakat egyaránt dönt ágyba és — sajnos — gyakran a koporsóba is. Levelezőnk élesen kikel ama közöny miatt, melylyel a hivatott közegek a bajt nézik. Odaváló emberek beszélnek, hogy eleinte ugyan dezinficiáltak karbolla, de most, a járvány tetőfokán, semmi sem történik. A Beremendről naponta kiránduló orvos nem segíthet a bajon. A halálozás és temetés napirenden van. A nép teljesen elcsüggedt már e pusztulás láttára. Sokakat gyógyított meg szerencsésen Róth dr. járásorvos, kihez seregestül mennek a difteritiszes betegek.

— (A mohácsi vásár) múlt hétfőn egyike volt az ottani legjobb vásároknak. Mint a „M. és V.“ írja: szarvasmarhát ugyan nem valami sokat hajtottak föl, de jó áron kelt; annál több volt a ló, melyet olcsón fizettek; sok volt a hizott sertés is, mely szintén olcsón kelt el. Egyéb vásári cikkeknek is — úgy kint a vásártéren, mint bent a boltokban — nagy volt a kelendőségök.

— (A régiségek védelmére.) Nálunk a vízvezeteki ásatások alkalmával is figyelembe vehették volna a lépten-nyomon föltünedező sok régiség leletet, mint ahogy a magy. kir. államvasutak igazgatósága figyelemmel van a vasuti munkálatok közben kiasott történeti emlékek iránt. Az említett igazgatóság rendeletet adott ki, hogy a vasuti építésvezetőségek, ha vasuti építés közben régiségre bukkannak, arról rögtön értesítsék a nemzeti muzeum, a m. tud. akadémia és a kolozsvári muzeum igazgatóságát. Az itteni ásatási munkálatoknál — az intéző egyének érzéketlensége miatt — nem hogy hasonlóképen jártak volna el, hanem a vállalkozó a legérdekesebb római és török maradványok fölbukknása alkalmával még a rendesnél is lázasabb sietségre sürgette a munkásokat, nehogy esetleg valami történeti emlék kutató „banda“ megláthassa a mult idők ez érdekes maradványait s még föltartsa őket a munkában. Szegény régészet-tan, ilyen pártolódó vannak itt Pécsen!

— (Vándorolnak az emberek Slavóniába.) A baranyamegyei nép Slavóniát kezdi Amerikának tekinteni. Mint a mohácsi lap írja, onnét és Dunaszekesőről meg Báltaszékről szórványosan vándorolnak le Slavóniába, még pedig nem is a szegény nép, hanem a jobb módúak. Ez is igazolja egyik multkori vezércikkünk állítását, hogy a Slavóniába vándorlók nagy része nem a nyomoruság miatt hagyja itt Baranyát, hanem azért, mert ott jobb földeket vásárolhat, a mi az olcsóság mellett még egyéb előnyökkel is jár, s ez a körülmény nagyon sok vagyonosabb földmivelőt edesget oda.

— (Szőlővesszők behozatala.) A fekete rothadás (Black-rot) nevű betegség tanulmányozása végett Franciaországba kiküldött megbízottak jelentéseiből az országos phylloxera-bizottság megnyugvással tapasztalta, hogy az említett szőlőbetegség behurcolása — amerikai szőlővesszőknek Franciaországból való behozatala esetére — a kellő óvatosság és megfelelő fertőtlenítő eljárás alkalmazása mellett kikerülhet. Az országos phylloxera-bizottság ennek folytán azt javasolta, hogy a kormány megbízottjának jelenlétében, black-rot mentes vidékeken szedett és óvatosságból fertőtlenített sima szőlővesszők behozatala Franciaországból engedtesék meg; ellenben gyökeres szőlővesszők behozatala tekintetében, mivel Franciaországban helyenkint a gyökérgenyész el van terjedve s ez ellen a sikeres fertőtlenítési eljárást alkalmazni nem lehet, a behozatali tilalom tartassék fönn továbbra is. Minthogy azonban a behozatal csak kellő óvintézkedések alkalmazásával foganatosítható, arra egyeseknek engedélyt adni nem lehet, hanem azt maga a kormány közvetlenül teljesíti. A miniszterium fölhívja az érdekelt szőlőbirtokosokat, hogy amerikai fajtájú szőlővesszőre való szükségleteiket végett sima szőlővesszőkre való megrendeléseiket legkésőbb november 1-ig a földmivelésügyi miniszteriumhoz terjesszék föl. A miniszterium egyuttal fölhívja mindazon szőlőbirtokosokat, a kik az országban eladó amerikai fajtájú szőlővesszőkkel rendelkeznek, hogy eladásra szánt amerikai fajtájú szőlővessző-készleteiket a legközelebbi adatok megjelölésével a földmivelésügyi miniszteriumhoz jelentsék be.

— (Tüzek a vidéken.) A mohácsi szigeten múlt pénteken fölgyújtották egy ottani gazda szállását, mely teljesen elégett; benne

égett két ló kocsival és más ingóságokkal együtt. — Liptódon szintén gyújtogatás folytán égett le egy pajta sok szénával és gőzestéplőgéppel, a mi által 2000 frt kára van Müller Salamonnak, a pajta gazdájának.

— (Érempályázat iparosok- és munkásoknak.) Az országos iparegyesület a hazai iparosok buzdítására és szerzett érdemeik elismerésére több érem kiadását határozta el. 1. Diszermet oly iparosok számára, kik gyakorlati működésükkel a hazai ipar előmenetelét idézték elő. Ezt az érmet az illető iparos működésének jelentékeny voltához képest aranyban, ezüstben és bronzban adják ki. — 2. Diszermet amaz iparosok részére, kik a rendszeres műves iparban (kézművesség) ipari jelességük által kitűnnek. Ez érem lehet ezüst és bronz. — 3. Diszermet oly iparosoknak, kik a kor igényeinek és a külfölddel való versenyképesség föltételeinek megfelelő ipartelep (gyár, műhely) hoztak létre, s annak helyes vezetése által versenyezni képesek. Az érmet ezüstben és bronzban adják ki, a telep mértékéhez és a berendezés és üzem tökéletességéhez képest. — 4. Diszermet azok számára, kik iparukat művészetirányban fejlesztik és tekintetben figyelemre méltó sikert képesek fölmutatni. — A pályázat az igazgatósághoz 1891. évi december hó 31-ig nyújtandó be. Pályázatra minden Magyarországból lakó, illetőleg Magyarországon iparteleppel bíró egyén jogosítva van. Jutalmazni kívánja az egyesület ezenfölül a gyári szakvezetőket, kézműves-segédeket és gyár munkásokat, kik szorgalmas és buzgó magukviselete által érdemeket szereztek. Pályázhatnak nők is. A jutalom ezüst és bronz diszermében és azzal járó elismerő okmányban áll. A pályázat szintén a fönti határnapig adandó be. Továbbá a Szabóky Adolf-alapítványból 10 db cs. kir. arany ösztöndíjat kap egy előre törekvő iparossegéd. A pályázni kívánó bélyegmentes folyamodását 1892. január 1-ig köteles beadni. Végül kiad az egyesület a Posner K. L.-féle alaphól két részletben tíz darab cs. k. aranyat három haladó iparossegéd buzdítására. Pályázati határidő ugyancsak 1892. év január 1-én jár le.

— (Egyletek alakulása Mohácson.) Két ifjusági egylet is van alakulófélben Mohácson. Az egyik a katolikus legényegylet, melyet Dobos Henrik ottani adminisztrátor szervez, a mely jövő vasárnap fog megalakulni, a mikor a pécsi és német-bolyi legényegyletek mint vendégek vesznek részt a megalakulás ünnepélyén. A másik az ifjusági önképző egylet, melynek most készítik az alapszabályait.

Nyilatkozat.

Papp József városi bizottsági tag a „Pécs“ mult szombati számában — nem tudom nekem-e, Dr. Mukinak e? — egy meglehetősen nem udvarias cikket czimezett. Miután az abban foglaltak nagyobb része a „P. F.“ szerkesztőjének szólanak, én válaszolok e cikkre.

Mivel a botránynak soha sem voltam bártja, ezúttal is kerülni óhajtom és amaz ellenem intézett cikk vastag tónusával nem akarok viszont szolgálni annál kevésbé, mert egy tárcza félreértését nem tartom elég alapnak a háboruskodásra; hanem mivel tudom azt, hogy Papp József tévedett, tévedése és talán mások ingerlése folytán — meg vagyok győződve — csak fölhívult állapotában írta ellenem azt a cikket: visszatartván érthető félháborodásomat, egyelőre módot akarok neki nyújtani arra, hogy hevét lecsillapítva, tévedését belátva, egyik régi jó embere ellen irányított ok nélkül való és méltatlan sértéseit visszavonja.

Konstatálom, hogy Papp József városi bizottsági taggal ismeretségünk első pillanatától jó viszonyban voltam, öt tisztességes városi polgárnak ismerem, ellenkező véleményre okom soha sem volt. Az októberi városi közgyűlés után egy tárcza jelent meg a „P. F.“-ben Dr. Mukitól s ebben Papp József városi bizottsági tag magára nézve valamit sértőnek talált. Ha Papp József — mint tennie kellett volna — egyenesen hozzám fordul, megmagyaráztam volna tévedését, most tehát minden hosszabb magyarázat helyett kijelentem, hogy:

azon említett tárcza megírásakor (mert a tárczát csakugyan én írtam) egyetlen egy mellékgondolattal sem akartam czélozni Papp Józsefnek egyáltalában sem személyére, sem semminemű dolgára s holmi esetlen gyanusi-

tással sem akartam tisztességét befeketíteni. A tárczában vélt gyanúsítás, hogy t. i. vannak nálunk is Brázovics Athanázok, a kik olcsón telkeket vásárolnak, hogy a városnak drágán eladják, egy szavában sem vonatkozik Papp József vár. biz. tagra, annál kevésbé, mert ezek a sorok éppen Papp József idézett szavainak a magyarázatát képezik, Papp József is velem együtt ráczélozván olyan üzletemberekre, kiktől a városnak mindig drágábban kell megvásárolnia valamit, a mit előbb olcsón megvehetett volna. Annak a hasonlatnak van ugyan alakja, de én egyáltalában nem Papp József vár. bizottsági tagra gondoltam. Papp Józsefnek semmi magánügyét nem ismerem, azokhoz — míg a közügygel nyilvános kapcsolatba nem jönnek — semmi közöm. A kőbánya dolgában sem tudtam, mikor a tárczát irtam, hogy az a szőlő nem volt már ősidőktől fogva az övé. Ha Papp József ellen valami támadásfélével akartam volna föllépni, azt bizonyára nem tárczacikkben tettem volna. Az „arany pógár“ titulussal sem adtam olyan értelmezést, mint azt Papp J. magára magyarázta. Én nem tudom mit ért e czim alatt a budai külvárosi ember, én nemesebb értelemben veszem az alföldön divó czimzés szerint, a hol a nem mágnás avagy nem hivatalos viselő gazdag, derék birtokosokat tisztelik meg „arany pógár“ (és nem „arany paraszt“) czimmal. Ezért tértem el még a czimzésben is a köznépi nyelven élő, de az én szájamat meg el nem hagyott czimezéstől.

Papp József városi bizottsági tag tehát, ha talán sértést látott, vagy rosszakarói sértést magyaráztak ki neki a tárczában foglaltakból, teljes elégtételt kapott, a mit megadtam neki, mert sérteni szándékom nem volt. (Bár nem ilyen eljárás érdemelt meg az ő czikke.)

De viszont elvárom Papp József városi bizottsági tagtól, hogy a más tiszta becsületét épp oly tiszteletben fogja tartani, mint a mennyire félti a magáét, s azokon a helyeken, a hol — meggyőződése szerint csakis fölindulásában — nem kellő tisztelettel, ok nélkül, fakadt ki ellenem, nekem komoly férfiakhoz illően elégtételt fog adni.

H a k s c h L a j o s .

TANÜGY.

— **Tanítói tanácskozás.** A németi esperesi tankerület ez évi tanácskozását e hó 12-én tartotta meg Bodonyban. A gyűlést Babócsay Pál esp.-plébános nyitotta meg a nevelés fontosságáról tartott érdekes beszéddel. Az elnök az egyházmegyei tanfelügyelőség által kitűzött tételekre saját kerületi tanítóinak jutalmazása végett 2 drb. aranyat tűzött ki, s e jutalmakat e gyűlésen Horváth Károly németi és Lieber József gyódi tanítóknak ítéltek oda. Fölolvasást tartottak Tóth János garéi és Wagner György daróczihalmai tanítók, Horváth Károly pedig a fatenyésztésről értekezett gyakorlati lecke alakjában. Tóth János a Schultz és Wierzer-féle „Népiskolai számoló könyv“-et ismertette és ajánlotta, mint a mely művet a szerzők az osztatlan népiskola czéljainak megfelelően szerkesztettek. A gyűlésen jelen volt Szauter Antal görögnyelvi plébános is.

CSARNOK.

Tövises az élet utja.

Elbeszélés, írta: Karay Anna.

(Folytatás.)

Haza mentünk. A mint a kapun beléptünk szembe jött velünk öreg szakácsnőnk lámpással kezében, vörösre sirt szemekkel s midőn meglepetve kérdeztem, mi baja? szó nélkül futott ki a kapun.

Ekkor megcsendült fülemben az a fájdalom, szivettépő zokogás, mely megdermeszté tagjaimat ott az ablak alatt, újra hallám az elfojtott sikolyt, a tompa zuhanást . . . oda kaptam szivemhez . . . anyám! anyám!

Berontottam az előszobába, az orvos még mindig ott volt, de még más is, öreg nagynéném.

— Hol van anyám? — kérdém pihegve.

— Csitt, lassan, már aluszik!

— Az nem igaz! Nem alszik, hanem halálos beteg. Oh engedjenek még egyszer be hozzá!

Néném s az orvos meglepetve néztek reám, aztán az utóbbi fölnyitva halkan az ajtót így szólt:

— Charitás, ön okos leány, kimélje mind beteg édes anyját, mind magát. Legyen csendesen, édes gyermekem.

Megrendülve léptem az ágyhoz. Mintha már nem lett volna benne lélek, abban az elsovadt, gyenge testben, úgy feküdt ott anyám. Lehajoltam, megcsókoltam homlokát, az nem volt még hideg, a szederjés ajak megmozdult és alig hallhatóan susogta: Charitás . . .

Szivem végtelen keserűséggel telt meg s zokogva rejtém keblére arczomat.

— Oh miért, miért szeretnél ennyire! . . .

A félig csukott szemek egészen fölnyitva bámultak reám e szókra.

Éreztem, hogy elárultam magamat; éreztem, hogy keserűségemben az orvos jóakaratu figyelmeztetését is elfeledtem; de későn. Azok a rám függesztett, megtört, sötét szemek a néma kérdésre várták a választ.

— Hol fáj? mi fáj? úgy-e csak itt? — szóltam szívére téve kezemet.

— Nem, nem, semmi sem fáj. E hosszas betegség végkép kimerített, megöl, de nem szenvedek. Légy nyugodt kedvesem.

— Szegény anyám! nem a te betegséged visz sirba téged, hanem az enyém . . .

Miért, ha a virágot letépi a tő megmarad és tovább virul réten, kertben, mindenütt a világon, csak nálunk hervad el a letört virágnál is előbb az anyatő, melyről letörtetett?

— Szerencsétlen gyermekem, — susogta halkan szegény anyám.

— Oh ne hidd, hogy szerencsétlen vagyok, édes anyám. Engem nem rettent a közel halál, egy vigasza van a válásnak s azt én bírom: a viszontlátás reményét. Oh nem vagyok én szerencsétlen, hiszen szeretettek és szeretni fogtok mindannyan majd ott az égben is; hogy ki megy oda előbb? nem kérdezem, mindnyájan csak vándorok vagyunk e földön, a végczél egy, — egykor együtt leszünk.

— Oh mint megkönnyitéd az elmulást nekem; mily erőslektű vagy te gyenge kis teremtes. A végzet úgy akarja, hogy én menjek elől . . . Nemsokára megjön atyád, talán már nem fog élve látni. Megmutattad, hogy erőslektű vagy, töröld le a könyvedet . . . töröld le az övét . . . És most légy csendesen . . . pihenni akarok.

Letérdeltem ágya előtt, megfogtam kezét és ráhajtván fejemet úgy esdekeltam, imádkoztam magamban, hogy a jó Isten ne vegye el tőlem őt.

Soká imádkozhattam, mert midőn föltekinték a gyertya félig le volt égve az asztalon s a függönyzetlen ablakon fehéren bámult be a holdvilág.

Anyámra néztem, — ő aludt. Megfogtam kezét — mereven, hidegen esett vissza takarójára . . .

— Anyám, — sugtam fülebe halkán, — anyám! — sikoltottam föl kétségbeesve, — mind hasztalan, ő többé nem felelt.

Kinyitottam az ajtót, megálltam a küszöbön, csak ennyit tudtam mondani: — Meghalt! — és összerogytam.

III.

Midőn föleszméltem már fényesen sütött a nap s első tekintetem Cornelis szerető kék szemre esett, ki nénémel aggódva leste ébredését.

Hosszan, fájdalmasan néztünk egymásra.

Oh de az a két szem szótlanul is annyit mondott nekem, többet, mint a legékesebb szavu vigasztalás.

— Édes gyermekem, menj Cornelis-szel a szabadba, — szólt nagynéném, — a friss reggeli lég föl fog tüditeni.

— Jer Charitas, — szólt Cornelis, — most én mondom neked: menjünk ki a szabadba, oly nyomott itt a lég.

Szótlanul követtem. Kiértünk a rétre, a nélkül, hogy egy szót váltottunk volna együtt.

— Szegény kis Charitás! — mondá végre megtörve a hosszú csendet. — Ne hallgass oly nagyon, az nehezíti a bánatot; ne süsd le szemedet, attól még sötétebbnek látod a gyászt. Nézz inkább körül, nézd, nem azt mondja-e minden, hogy jó az Isten.

Révedezve néztem körül, olyan szép volt a reggel! A fűveken, virágokon még rajta függött a harmat, mint a részvét ezernyi könnye úgy csillogott felém, — s a medrében halk susogással futó patak mintha ismételte volna az ő szavát: — ne busulj, jó az Isten . . .

Virágokat szedtünk anyám ravatalára, míg otthon ezalatt a temetéshez készülődtek.

Midőn haza mentem, rám adták a fekete gyászruhát s én bementem anyámhoz.

Ott feküdt már a ravatalon. A viaszgyertyák sárgás fényvel vették körül. Megálltam előtte összekulcsolt kezekkel és néztem őt. És a mig néztem, eszembe jutott: mikor ez a kéz as én fürteimet simogatta; mikor ez az ajk még értem imádkozott; mikor ez a szem még értem könyezett — és mikor e megfagyott szív még engem szeretett. Milyen jó volt akkor!

Valaki a vállamra tette kezét. Megfordultam. Atyám volt — vagy talán csak árnya.

Némán néztünk egymásra sokáig, majd mindkettőnk szeméből megeredtek a könnyek, — azok beszéltek.

De e perczen megcsendült fülemben azoknak a szederjés ajkaknak az elhaló szava: — Töröld le a könyvedet . . . töröld le az övét . . .

És én letöröltem. Odaléptem atyámhoz és megfogtam kezét.

— Sokat, nagyon sokat vesztettünk, de azért nyugodjunk meg a végzet akaratán, mert az megmásíthatlan s minden köny hiába. Ne sirj édes apám, én igyekezni fogok, hogy pótolhassam őt neked, én szeretni foglak, mint ő szeretett téged mindig, örökké.

— Örökké . . . o h ö r ö k k é ! — hörgé apám, elfordult és oda dőlve a falhoz zokogott hangosan.

Sohasem láttam őt még sirni, ezek a szavak, ez a zokogó hang megrendítették lelkem mélyéig, szédülve rogytam előtte a földre, és fölemelve fájdalmas arczomat alig tudtam rebegni:

— Ne sirj . . . az megöl . . .

Egy pillanat alatt újra komoly, nyugodt lett, fölkapott a földről s kivezetett a halottas szobából.

Eltemettük a legjobb anyát; ráhullt az utolsó köny a szemfedőre, ráhullt az utolsó hant az egykor olyan mélyen érző szivere.

Mintegy két, három hó mult el csendes bú között. Néném nálunk maradt a háztartást vezetni s szabad idejét mindig a templomban tölté, vagy otthon elmerülten olvasgatá a „szentek életé“-t, apám a belvárosban vegyíté, tisztítá az elemeket, engem megölhetett volna a bánat és az unalom, ha ninesen Cornelis.

De ő átjött naponkint s minden igyekezetét arra fordítá, hogy fölvidítson, hogy feledtesse velem nagy veszteségemet s valóban mig ő mellettem volt, nem is voltam oly szomorú.

Alkonyat volt. Az ablakon könyökölve néztük miként gyulnak ki egymásután a csilla-

gok s keresgettük, válogattuk, hogy melyik legyen az, melyben ki előbb elmegey közüllünk, be fogja várni a másikat, — midőn kocsi állt meg kapunk előtt.

Nem is ügyeltünk a kocsizőre, csak beszélgettünk, álmodozva szívtuk a virágillatos levegőt s lestük a föltűnő, ébredező csillagokat. Ekkor hirtelen föltáruult az ajtó, holthálvány arcczal rohant be rajta nagynéném és magához ölelt.

— Charitas, Charitas! oh te szegény, boldogtalan gyermek!

— Mi történt, megint az Istenért?

— Légy erős Charitás . . . Légy erős szegény leány . . . Oh hogyan mondjam el!

— Mondd hát, ne kímélj, — erős vagyok.

— Ah édes gyermekem, atyád . . .

— Meghalt! Egészen, egészen árva vagyok! — kiáltám kétségbeesve.

— Nem halt meg édesem. Valami mérges vegyületet készített, a folyadék arczába fecsent, mert nem vigyázott — s mindkét szemére megvakult. Ép most hozták haza.

Nem is mentem, repültem hozzá és az öröm hángján kiáltám karjaiba omolva:

— Oh hála, hála Isten csakhogy élsz!

Bekötött szemekkel tilt a karszékből és kinosan fölsóhajtott e szókra.

— Oh mennyivel, de mennyivel jobb lenne mind a kettőnkre nézve, ha nem élnék, ha e mérges folyadék életemet oltotta volna ki! Szegény kis leányom, a te atyád világtalan, kire még életében a sir éje borult, világtalan, kit mint egy csecsemőt kell gyámolitanod férfikora delén, — tehetetlen gyermeke saját gyermekének. Oh hidd el, ez a kereszt nehezebb nekem a sirkeresztnél.

— Ne beszélj így, édes apám, hiszen ha elvesztetted is szemed világát, azért nem vagy te vak, azért van még neked két hűséges, tisztán látó szemed, a melyek vezérelnek a sötétben, öröködnék jóléted fölött — és a melyeket semmi Isten csapása meg nem vakít. Ne félj, ez a két szem pótolni fogja neked a másikat, mert a te két hűséges, tisztán látó szemed ezután mi leszünk, én és Cornelis.

Atyám mindkét kezét arczára szorítá, keble vonaglott elfojtott fájdalomtól, két karjával körülölelt bennünket, forrón magához szorított, aztán kért, hogy hagyjuk őt magára.

Cornelist estebédre hívták, egyedül mentem szobácskámba, levettem magamat az ágyra és összekulcsolt kezekkel úgy elkérdeztem attól a mindenható, fönséges lénytől, a ki fölöttünk trónol: miért sujt miukat ennyire?

Elnyomott az álom. Oh mily jótétemény a boldogtalan léleknek néhány órai álom! — Minden fájdalom, kin eloszlik s ki mindent elveszített abban a pár órában ismét mindent birni vél.

Aludtam édesen, nyugodtan és azt álmodtam, hogy Cornelisnek meséltem egy rossz álmról, melyben anyámat temették, atyám megvakult és öreg házi orvosunk azt jövendölte, hogy mi meghalunk. Pedig lám ott ül édes apám és ujságot olvas, — anyám mellette kötetget — és Cornelis milyen jóízűen kaczagva mondja: — persze hogy meghalunk 70—80 éves korunkban . . . Én is nevettem a fölött a rossz álom fölött, szívem nehéz, nyomasztó teherrel szabadult, hosszú megkönnyebült sóhaj hagyta el keblemet . . .

Hangos csattanás ébresztett föl, megrázkódva ütém föl fejemet és hallgatózni kezdtem. — Néhány percz múlva föltáruult az ajtó s néném futott be égő gyertyával reszkető kezében.

— Ugy-e fölébredtél te is a zajra? —

csak légy nyugodtan kedvesem, a nagy tükrör leesett atyád szobájában a falról.

— És összetört? — kérdém gyanutlanul.

— Darabokra tört gyermekem, de csak aludj tovább.

És én elhittem. Ép a napokban figyelmeztettem nénémet reá, hogy meglapult a szeg a falban, vánkossomra hajtottam fejemet és aludni akartam. De az nem sikerült. Egész éjjel halk lépteget, suttogást, csoszogást hallottam a szobákban, folyosón, s csak reggel felé voltam képes behunyni szememet.

És midőn fölkelve egy belső sugallat által ösztönözve atyámhoz akartam sietni, zárva találtam ajtaját. A cseléd azt mondta, hogy már kiment. Néném meg azt mondta, hogy bizonyosan még alszik és mind a kettő zavartan, sietve hagyott magamra.

Tűnődve álltam az ajtó előtt, ekkor valaki megfogta kezemet, hátra fordultam, orvosunk volt. Mély részvétellel, megilletődve nézett reám.

— Ne zörgessen zárt ajtó előtt szegény leányka. Üljön le, én majd megmondom miért nem nyithatja föl édes atyja? A mérge, mely megfosztá szeme világától a véredényekbe hatolt, megmérgezte a vért — s ma már . . . édes atyja nem világtalan: onnét fölülről nézi őnt, hogy bir-e a sors csapásaival erős lélekkel megküzdeni? . . .

Eltemettük atyámat is. És én hittem szentül az orvos szavait: a mérge a véredényekbe hatolt, megmérgezte a vért . . .

Egy délután, midőn néném elment hazulról, kis kulcsát asztala fiókjában feledte, melyben ifjúkori emlékeit tartogatta. Gyermekes kíváncsisággal kutattam, keresgéltem a sárgult levelek, hajfűrt, száraz virágok között, midőn egy fehérebb lap akadt kezembe, melyen szét-szórt sorokban kúszált betűkkel ez volt olvasható.

— Kedves Néném! nem tudom, képes le-szesz-e kibetűzni e sorokat, egy világtalan utolsó levelét.

„ . . . Azért van még neked két hűséges, tisztán látó szemed, — mondta ma az én kedves, drága jó gyermekem, — melyet semmi Isten csapása meg nem vakít . . . ” Égő betűkkel véste szívembe e szavakat a fájdalom. Oh Charitas, kis Charitásom, ha tudnád, hogy azokra a szemekre már rég les a halál, hogy csak rövid időn lehetnének szegény lelkem vezéricsillagai, — aztán magam maradnék, egészen magam ez éjszötétben. Ah e gondolat úgy érzem, hogy megtébolyt. Órtult vagyok! Lerázom magamról az életet, mely nekem csak nyomasztó teher lenne ezután. Küzdöttem. Tovább nem vagyok képes küzdeni; türtem és a türelem nem hoz számomra mást, mint szüntelen tövist; elfáradtam, pihenni akarok . . .

Ne engedd bankódni Charitást, vigyázz reá, örködj fölötte; ne tudja meg soha, hogy atyja ünkezevel oltá ki életét. Légy jó anyja neki és úgy áldjon meg az Isten, mint az le-szesz! . . .

(Folytatás köv.)

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1891. évi november hó 14-én tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buzza	) őszi	. . .	—	frt	—	—	frt	—	
		) tavaszi	. . .	10	„	60	10	„	30
			) új	. . .	10	„	60	10	„
Kétszeres	) ó	. . .	—	„	—	—	„	—	
	) új	. . .	10	„	—	10	„	—	
Kozs	) ó	. . .	—	„	—	—	„	—	
	) új	. . .	10	„	—	10	„	—	

Arpa	) őszi	. . .	—	„	—	—	„	—	
		) tavaszi	. . .	7	„	—	6	„	50
			) új	. . .	—	„	—	—	„
Repeze	)	. . .	—	„	—	—	„	—	
Bükköny	) széna	. . .	5	„	10	4	„	90	
		. . .	5	„	60	5	„	50	
Kukoricza	) ó	. . .	—	„	—	—	„	—	
		) új	. . .	5	„	60	5	„	50
Széna	) ó	. . .	2	„	50	2	„	—	
		) új	. . .	—	„	—	—	„	—
Szalma	)	. . .	2	„	—	1	„	80	

Kinálat: közép (mintegy 300 gabona kocsi volt a piacon).

NYILT-TÉR.)*

BIENENFELD MALVIN
Szigetvár,
ROTH BÉLA
Pécs
jegyesek.

Szomorodott szívvel értesítjük, hogy forrón szeretett, legifjabb gyermekünk
Erzsike,
rövid, nehéz betegség után 7. életévében ma reggel elhunyt.
Pécs, 1891. nov. 16-án,
Schapringer Mór és neje.

†
Köszönet-nyilvánítás.
Mindazok, kik Istenben boldogult s felejthetlen jó anyánk, illetve rokonunk
özv. KINDL JÓZSEF-né
szül. Benner Terézia
f. hó 15-én végbement temetéséu számos megjelenésök, koszorúk küldése s egyéb részvét nyilatkozatuk nyilvánítása által mély fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálás köszönetünket.
Pécsett, 1891. november hó 16-án
a gyászoló család.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos:	Felelős szerkesztő:
NAGY FERENCZ.	HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:
Legkitünőbb világhírű
Negrú-féle
szoba-padolat-fénymáz
kiadó, tartós és fényes puha és kemény padozatnak.
Főraktár:
Reeh Vilmos özv.
Pécs.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

15534. és 15535. sz.

tk. 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a n.-bólyi segélyegylet és Szieberth Nándor végrehajtónak Wetzl György és neje végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében Szieberth Nándor hitelező kérelme folytán Mamel József késedelmes vevő költségére és veszélyére (a pécsvéradí kir. jbiróság) területén levő Olasz község határában fekvő az olasz 111. sz. tjkvben felvett 402. hszsz. szőlőre és présházra egészben 198 frt kikialtási árban; mégis az olasz 350. sz. tjkvben felvett 971. hszsz. szőlőre egészben 116 frt kikialtási árban az újabb árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi december hó 22-ik napján délelőtt 10 órakor Olasz község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 19 frt 80 krt és 11 frt 60 krt készpénzben, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. év nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1891. évi november hó 6-ik napján.

Bogyay Pongrácz,

kir. törvényszéki bíró.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

11381. sz.

tk. 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Vasas község végrehajtónak Dallos Pál és Ferencz János végrehajtást szenvedők elleni 30 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbíróskodás területén levő Vasas község határában fekvő a vasasi 360. sz. tjkvben felvett és Dallos Pál nevére álló 610b ; 1226a ; 1314b ; 2116a ; úgy az ezen tjkvből a 499. sz. tjkvbe átjegyzett és Marton Ignác nevére álló 784b ; 1121a ; 2239a hszsz. fekvőségekre mint korábban 1/3 telket képezett ingatlanokra 117 frt becsárban; a 335. sz. tjkvben felvett 652. hszsz. fekvőségre az 1881. évi 60. t. cz. 156. §-a értelmében 98 frt becsárban; a 447. sz. tjkvben felvett 124. hszsz. 63. sz. ház és belső-ségre az 1881. évi 60. t. cz. 156. §-a értelmében 400 frt becsárban; a 447. sz. tjkvben felvett 877, 963a, 698 és 876 úgy a 497. sz. tjkvbe átjegyzett 170. hszsz. kertnek mint Ferencz Jánost illető részére 93 frt becsárban mint ezennel megállapított kikialtási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi november hó 26-ik napján d. e. 10 órakor Vasas község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 11 frt 70 krt, 9 frt 80 krt, 40 frtot és 9 frt 30 krt készpénzben, avagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság. 1891. évi szeptember hó 6-ik napján.

Lukrits tvszki bíró helyett:

Bogyay Pongrácz,

kir. törvényszéki bíró.

Valamely gazdaságban
alkalmazást keres

egy — a **szent-imrei m. kir. földmívelés iskolát végzett**, a földmívelés különböző ágaiban képzett, jó bizonyítványokkal bíró közép koru egyén (családos.)

Czime megtudható e lap kiadóhivatalában.

Ház eladó!

Bar.-Olasz községben, szép helyen álló 36. számú csinos földszintes ház, hozzá tartozó földdel és réttel együtt, szabad kézből eladó, esetleg bérbeadandó.

Bővebbet ott a házban és e lapok kiadóhivatalában.

COGNAC

De Laage Fils & Comp.

A leghirnevesebb cognac-czégek egyike COGNACBAN,
alapítottatott 1806-ik évben.

kittüntetett valamennyi világiállításon az első érmeikkel a legkitünőbb elismert borvidékek tulajdonosa, Charentében.

COGNAC FINE és GRAND DE CHAMPAGNE
tartalékban levő fajok 1814. 1830. és 1842-ik évről.

Kapható Ausztria Magyarország minden elsőrangú fűszer- és csemege kereskedésében, valamint kávéház és vendéglőkben.

Egyedüli főraktár Pécs és vidéke részére:
LILL ISTVÁN

fűszer- és csemege kereskedésében. Pécs, fű-utca 6. szám.

42099. szám.

II. 1891.

Árverési hirdetmény.

Pécs szab. kir. város területén

a bor, hus, valamint czukor és sörfogyasztás

után fizetendő fogyasztási adó iránti beszedési jog az 1892. január hó 1-től 1892, december hó végéig terjedő időre esetleg a felmondás fenntartásával az 1893. és 1894. évekre is, nyilvános árverés útján haszonbérbe adatik.

Az árverés **1891. december hó 1-én esetleg 2. és 3-án reggel 10 órakor a pézügyigazgatóság épületében 2. szám** alatt fog megtartetni és a közelebbi feltételek ugyanott megtudhatók:

Kikialtási ár egy évre:

a bor fogyasztás után
a hus , ,
a czukor , ,
a sör , ,

65-283 frt 50 kr.
28-579 frt 20 kr.
24-384 frt 72 kr.
16-812 frt 60 kr.

összesen: 135-060 frt 02 krban

határozatuk meg.

Pécs, 1891. évi november hó 16-án.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem.** Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni**, fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

PSEPHOFER J.-féle

gyógyszertár

BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. SZ. A.

„zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacok, ezelőtt általános labdacok neve alatt; ez utóbbi nevet

teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszerekből készlet nem volna található.

Számítalan orvos által ezen labdacok háziszereül ajánlatnak és ajánlattak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértőlulások, aranyér, béltétlenség s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajknál is: így sápkórúál idegességéből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legesekélyebb fájdalmakat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Schlierback, 1888. október 22-én.

Tekintetes Úr!

Alulírt kéri, hogy felette hasznos és kitűnő vértisztító labdacsaiból ismét 4 csomagot küldeni sziveskedjék.
Neureiter Ignác, orvos.

Hrasche, Flödnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes Úr!

Isten akaratára volt, hogy az Ön labdacsa kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdacsa engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg őt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knific Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én.

Mélyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórságban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.
Legfőbb tisztelettel Weinzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1889. márczius 27-én.

Tekintetes Úr!

Alulírott ismételtén kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsaiból. El nem mulasztatom legnagyobb elismerésem kifejezési ezen labdacok értéke felett és azokat, a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom.
Teljes tisztelettel Hahn Ignác.Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilázia 1886. okt. 8-án.
T. Úr!

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsaiknak köszönhetem, hogy egy gyomorbaajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacok nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, — vagyok tisztelettel Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacok csakis a Pserhofer J.-féle az „arany birodalmi almához“ címzett gyógyszerháza Bécsben I., Singerstrasse 15. sz. a. készítettnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacost tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazzatik, 1 frt 05 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban posta-utalvánnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 kr. kerül.

NB. Nagy elterjedettségük következtében ezen labdacok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kéretik csakis

Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és hatásu, legjobb szer minden köszvényes és csúzos bajok, u. m.: gerinczagybántalom, tagszagatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főfájás, fülzaggatás stb. ellen. 1 frt 20 kr.**Tannochinin hajkenőcs, J.-től.** Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szelencével 2 forint.**Általános tapasz** Stuedel tanártól. Utés és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukac, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ily bajknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.**Fagybalsam** Pserhofer J.-től. Sok év óta idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.**Útifüvedv**, egy általános ismert kitűnő házi-szer hurut, rekedtség, göröcsös köhögés st. ellen, 1 üvege ára 50 krajczár, 2 üveg bérmentve 1 forint 50 krajczár.**Élet-esszencia** (prágai csöppek), megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziszere.**Általános tisztító-só** Bullrich A. W.-től. Kitűnő házi-szer a rossz emésztés minden következményei, u. m.: főfájás, szédülés, gyomorgörös, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 forint.**Angol csodabalsam**, 1 üveg 50 krajczár.**Por a lábizzadás ellen**. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az általa képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 krajczár.**Golyva-balsam**, kitűnő szer golyva ellen. 1 üveg 40 krajczár, bérmentes küldéssel 65 krajczár.**Helső vagy egészség-só** kitűnő gyógyszer, gyomorhurut és minden a rendetlen emésztésből származó bajknál. 1 csomag 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak, és a készleten netán nem levők gyorsan és olcsón megszereltetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzüsszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

Magánvízvezeték bevezetési vállalat.

Alulírott bátor vagyok a t. cz. háztulajdonos urak, egyletek, intézetek és hivatalok b. tudomására hozni, hogy mai napon műszaki irodámat megnyitottam és egyelőre főképp a

magánvízvezetékek bevezetésével

fogok foglalkozni.

A műgyetemen és a fővárosokban e téren tett beható theoretikai és gyakorlati tanulmányaim képesítenek minden ez irányban adandó feladatnak szakszerűen megfelelni.

A munkálatokat jótállás mellett a legjutányosabb árakért vállalom, költségelőirányzatokkal kívánatra díjmentesen szolgálak.

Tisztelettel

Lakits Gyula

Báthory-utca 18. sz.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

13769. sz.
1891.**Árverési hirdetmény.**

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint Gözsy Ferencz végrehajthatónak, Sziebert Nándor és társai végrehajtást szenvedők elleni 240 frt követelés iránti végrehajtási ügyében 1891. évi deczemb. hó 16. napjának d. e. 10 órája Monyoród község házában az árverés kitűzetett, mikor is a pécsváradai járás területén Monyoród községben a monyoródi 346. sz. tjkvben 59. hszsz. 32. sz. ház illetve házhely, udvartér és kert 9 frt kikiáltási árban, az 1564. hszsz. fekvőségre 127 frt kikiáltási árban, továbbá a monyoródi 6. sz. tjkvben felvett 61. hszsz. szőlőre 82 frt kikiáltási árban elárvereztetni fognak.

Az árverési feltételek ezen tjkvi hivatal levéltárában, úgy Monyoród község házában betekintethetők.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1891. évi szeptember hó 25-ik napján.

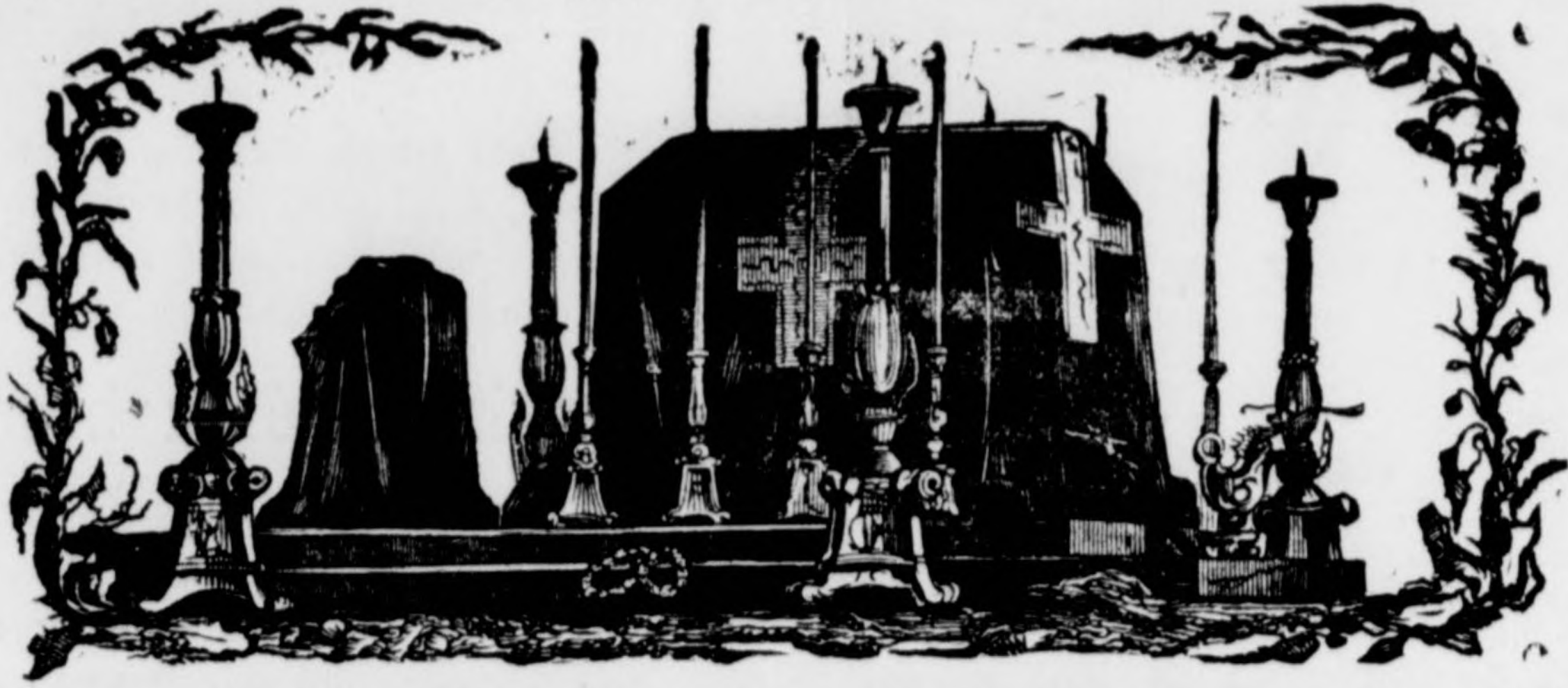
Bogyay Pongrácz

kir. törvzs. bíró.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye
(tetemesen nagyobbítva)**PÉCSETT****Ferencziek-utca II. szám.**

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat
Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindenemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:
Tuma Venczel, Krisztián József, Schubársky János,
Wranitsch György.

12684. sz.

tkvi 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Pick Mór végrehajthatónak Ehret Henrick és neje Róthermal Julianna végrehajtást szenvedők elleni 229 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a pécsváradi kir. járásbírótság területén levő Hidasd határában fekvő a hidasdi 318. sz. tjkvban felvett 483. hszsz. 2. sz. malomra, udvar és kertre 486 frt becsárban, a 479. hszsz. fekvőségre 364 frt becsárban, a 480. hszsz. fekvőségre 179 frt becsárban, a 624. hszsz. fekvőségre 86 frt becsárban, a 630. hszsz. fekvőségre 13 frt becsárban úgy a 631. hszsz. fekvőségre 286 frt becsárban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi november hó 30-ik napján délelőtt 10 órakor a Hidasd község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szendékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %,-át, vagyis 48 ft 60 krt, 36 ft 40 krt, 17 ft 90 krt, 8 ft 60 krt, 1 ft 30 krt, és 28 ft 60 krt, készpénzben avagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1891. évi szeptember hó 5-ik napján.

Lékrits bíró helyett:

Bogyay Pongrácz,
kir. törvényszéki bíró.

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására hozni, hogy a **Pécsett már 1780-ik évben alapított**

arany-, ezüst-, ékszer- és óras-üzletemet

1891. évi október hó 1-én Király-utca 1. sz. házba (Bazar-épület) helyeztem át, mely helyiséget a jelen kornak megfelelőleg díszesen berendeztem.

Raktáromat tetemesen megnagyobbítva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy bármily igényeknek a lehető legjutányosabb ár mellett megfelelhettek.

Különös figyelembe ajánlom nagyválasztéku minnennemű

óra-, arany-, ezüst-, ékszer- és különleges-áru-raktáromat,

melyben minden tárgy a m. kir. főfémjelző hivatal által fémjelezve van.

Továbbá nagy választéku legjobb minőségű Alpacca-(China) ezüst raktáromat gyári áron.

Bárminemű javítások műhelyemben a legjutányosabb árért elkészíttetnek.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

A n. t. közönségnek becses pártfogását kérve, maradok mély tisztelettel

Schack Ferencz,

aranyműves ékszerész és óras.

Ébresztő-óra. Ára 3 frt.